

[Boertmann.]

Jeg vil til slut bare sige et par ord om et enkelt ændringsforslag, vi selv har stillet, og det er til forslag til lov om ændring af lov om leje, § 72, stk. 2, hvor vi tilføjer: „Salæret påhviler den part, som har foranlediget mellemmandens medvirken.“ Vi vil altså kort sagt undgå, at man ved indgåelse af lejemål og underskrivelse af kontrakter skal blive udsuget for endnu et beløb, som går i en ejendomsmæglers lommer.

Vi stiller dette ændringsforslag, fordi boligministeren ikke har villet stille det, til trods for at han tidligere har givet løfte om det til lejerforeninger og i øvrigt har udtalt sig til pressen for et par år siden om, at det ville være at finde i de kommende bestemmelser. Da han ikke selv har opfyldt dette løfte, mener vi, vi vil gøre det for ham. Vi forventer derfor, at hans parti vil stemme for dette ændringsforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har ikke mange bemærkninger til ordførerne, men kan samlet takke ordførerne for forligspartierne for tilslutningen og er enig i holdningen til ændringsforslagene fra de forskellige partier.

Jeg har dog en bemærkning til hr. Kjærulff-Schmidt som var inde på behovsanalyserne for de 40.000 boliger. Jeg er helt uenig med hr. Kjærulff-Schmidt i betragtningerne om, hvor meget der er behov for af boliger i de kommende år.

Så skal jeg i øvrigt ikke blande mig i problemerne om, hvor hurtigt og hvor langsomt man har arbejdet med denne lovgivning, men kun generelt sige, at der vel knap er et emne, der har været gravet dybere i, hvor der er flere betænkninger og afhandlinger end netop i boligspørgsmålet. De, der har haft lyst og tid, har kunnet få alt at vide om samtlige boligproblemer, kulegravet af samtlige eksperter, både økonomiske og boligpolitiske og andre, så jeg mener ikke, der er sagligt grundlag for en kritik af dette forhold.

Jeg vil også sige til hr. Kjærulff-Schmidt, at jeg ikke forstår, at han på den ene side kritiserer denne overfladiske og dårlige behandling — sådan karakteriserede hr. Kjærulff-Schmidt det — og så i samme mundfuld ikke vil stemme for, at man tager to

ting ud, nemlig kollegierne og de sociale institutioner, og siger, at dem vil man have en grundigere behandling af. Det vil hr. Kjærulff-Schmidt altså ikke have. Der vil han gennemføre det, hvorom boligudvalget har sagt: det har vi ikke nået, det må vi vente med. Det er altså den holdning til dette spørgsmål, jeg synes er lidt mærkværdig.

Hr. Ingomar Petersen kan jeg love, ud fra det spørgsmål, som hr. Ingomar Petersen stillede, at problemerne omkring realkreditlovgivningen vil jeg have klar til umiddelbart efter påske. Da vil jeg så prøve, om vi kan nå frem til både styringsinstrumenter og nogle af de ændringer i realkreditloven, der kan være medvirkende til, at vi kan komme op på den målsætning, som ligger hos boligforligspartierne, om de 40.000 boliger. Jeg er også enig med hr. Ingomar Petersen i betragtningerne om den gamle boligmasses standard. Jeg vil sige, at jeg også synes, at det er et vigtigt ændringsforslag, selv om det måske er lille, at vi nu, når det drejer sig om udsanerede familier, også kan give disse tilbud til de boliger, der er opført før 1964. Det stod jo i lovens nuværende bestemmelse, at 1964 var grænsen, men det, der er ændringen, er altså, at man også skal give støtte til dem, der flytter ind i boliger, der er taget i brug på et tidligere tidspunkt.

Hr. Henning Philipsen takker jeg for de meget hensynsfulde bemærkninger, men jeg vil godt gentage lidt af den problematik, jeg var inde på, da vi havde disse ting til første behandling. Det er jo meget godt, at hr. Henning Philipsen hele tiden peger på, at disse lovforslag kunne være bedre ud fra hr. Henning Philipsens synspunkt og vel også ud fra mine principielle synspunkter. Enhver sag, der skal gennemføres i dette ting, skal gennemføres med et flertal, sådan at demokratiet spiller ind. Hr. Henning Philipsen og andre, der har behandlet disse spørgsmål, ved jo, hvad der egentlig er et flertal for i dette folketing. Derfor er det min personlige opfattelse, at det forlig, der her er indgået, er det bedst opnåelige på boligpolitikens område i forhold til tingets sammensætning. Jeg synes, der var en antydning både fra hr. Henning Philipsen og fra hr. Kaj Hansen om, at man hellere skulle lade dette ligge end begynde at gøre noget ved det. Hr. Kaj Hansen sagde nærmest, at han ikke ville røre ved lovforslaget